



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iacobi Bidermani E Soc. Iesv Ignativs Sive De Vita Et
Gloria S. Ignatii Loiolæ Soc. Iesv Conditoris Libri Tres**

Bidermann, Jakob

Antuerpiae, 1635

Miracula apud Indos edita. Cap. VIII.

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10788217-5

no M. D. XCIV. apud Turosios
(loci id nomen est) matronam tri-
dium exercuere grauissimi dolo-
res, quos in partu nequidquam to-
lerarat. Nec periculum aberat, ne
moritura traheret infantem, & in-
agnato tumulto sepeliret. In eo ma-
tris prolisque discrimine ad IGNA-
TIVM decurritur: cuius cineribus
vix etiamdum illatis, filium salua
mater enititur, duplicique benefi-
cio, ad gratiam patrono soluen-
dam prouocatur.

IGNATII *miracula apud Indos*
edita. CAP. VIII.

66. **V**ERVM his nihilo minora
fuerunt, quæ in vltimis In-
dijs facta magnis testibus memo-
rantur, Bartholomæus Lupus, pro-
uinciæ nouæ Granatæ Archiepi-
scopus, soluerat. ex insulâ Cubâ.
Ducebat secum è nostris duos, Al-
phonsum Medianum, & Franci-
scum Fogeronum: ad quos (& non
maximum erat nauigium) alij se-
diuersi ordinis plures adiunxere.

O

Iamai-

Iamaica iam in conspectum se dederat, anno M. D. XCVIII. ante IX. Kal. Octob. cum incubait in nauim formidolosi impetus procella, eamque expugnatura, principem malum facile conuellit, & carchesia violenter deiecit, simul vela nauigij vndique perrupit. Nec spatium dabatur nautis, dum sarciri, aut integra reponi possent. Irruebant interim fluctus, & confertim omnia complebant. At vectores depressâ naui (quippe quæ sub vndis potiùs ferretur) omnes iam mortuos se duxere; ac nauarchus Dominicus Rodriques, artem ommittere, & quâ tempestas rapiebat, sequi cogebatur: cum nihil salutis reliquum esset, quod à clauo peteretur. Diem solidum tenuit ea maris cælique rabies, sauiorque in horas valescebat: cum placuit postremo, omissis alijs, diuinum Numen placare.

Quare Patres recordati, quàm validum in IGNATII precibus præsidium alijs reperissent, eodem
con-

constituunt refugere; ac magno clamore Antistitem ceterosq; horrantur, quando cœpta omnia irrita forent, idem facere. Incipiunt omnes, & cū effusis lacrymis IGNATIVUM vocant. Repentè exstitit ingens miraculum. Nam illicò venti turbineque posuere: stetitque rebellis vnda: & inter omnium gratulationes, qui sibi reuixisse ab inferis videbantur, nauigiū insperatò emerfit. Antistes iam periculi securus, decreuit Natalem IGNATII festo ritu sacrum habere, quàm primùm auctoritate Romanâ concederetur. Alij rectores, pro suo quisq; studio, alij aliud promiserunt.

67. Ijdem deinde Patres, cū ex Indiarum Coloniâ Hispanias repeterent, non leuius periculum adiere. Nam myoparonem vehementes vndiq; procellæ oppugnabant, aduersis ventis in proram puppimque dimicantibus: interim latera propinquis syrribus arcebantur. Hic duorum alter, iam experimento doctus, ad IGNATIVUM

vertitur: & quasdam eius Reliquias religiosè in fluctus demergit. Nulla intercessit mora; & ventis languentibus omnis vndarum ferocitas exarmatur.

Iam altero naufragio perfuncti, vt sapiùs se IGNATIO deberent, iisdem in tertium discrimen seruabantur. Ad TERTIAS enim (id Insulæ est nomen) primo diluculo insana turbinum acies nauim adorta, momento huc illucque defiecit: vt omnium oculis mors certissima oberraret. In hac desperatione, alijs humi deiectis & vtrò arcana animi palàm proidentibus: Franciscus denuò sacros IGNATII cineres in vndas abiicit. Vix eas contigerant, iam vndique venti quiescere; subsidere fluctus, sol ipse diesque, discussâ nubium nocte, redire. Crederes hinc maris iniurias, hinc IGNATII patrociniũ certasse, non vti que experiendum, nisi cogente periculo prouocaretur.

IGNA-